NORAKSTS
Lieta Nr.142266711
(1-1798-12/17)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2012.gada 4.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Diāna Makarova,

piedaloties iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes – pilnvarotajai pārstāvei *V.Š.*,

atklātā tiesa sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.V.* sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvalde Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 7.oktobra lēmuma Nr.3892 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors 2011.gada 11.februārī sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ119834, kurā

konstatēts, ka 2011.gada 11.februārī plkst.11:07 A.Deglava un Ilūkstes ielu krustojumā, Rīgā notika ceļu satiksmes negadījums starp transportlīdzekļiem Mazda MVP, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ko vadīja *V.V.* pa A.Deglava ielu no Nīcgales ielas puses A.Saharova ielas virzienā, un Audi A6 Avant, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ko vadīja *G.B.* pa A.Deglava ielu pretējā virzienā no A.Saharova ielas puses Ilūkstes ielas virzienā.

Pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors 2011.gada 17.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA868033, kurā konstatēja, ka 2011.gada 11.februārī plkst.11.07 *V.V.* vadīja transportlīdzekli Mazda MVP, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā pa A.Deglavas ielu no G.Astras ielas puses un, veicot kreisā pagrieziena manevru uz Ilūkstes ielu, nedeva ceļu transportlīdzeklim Audi A6 Avant, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura vadītājs brauca pretējā virzienā taisni. Par šādu pārkāpumu paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[11] panta pirmajā daļā.

Pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors 2011.gada 11.maijā pieņēma lēmumu Nr.050/PA868033 (turpmāk – sākotnējais lēmums) par *V.V.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[4] panta četrpadsmitās daļas un 149.[11] panta pirmās daļas par Ceļu satiksmes noteikumu 10.punkta, 70.punkta un 140.punkta pārkāpšanu. *V.V.* uzlikts naudas sods piecpadsmit lati.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 7.oktobra lēmumu Nr.3892 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Pārsūdzētajā lēmumā norādīti šādi apstākļi un argumenti:

[1.1] No ceļu satiksmes negadījuma dalībnieku paskaidrojumiem un no pārējiem lietas materiāliem izriet, ka transportlīdzekļa Audi vadītājs brauca pa A.Deglava ielu pilsētas centra virzienā un, pamanot pretim braucošā transportlīdzekļa Mazda vadītāja uz Ilūkstes ielas veikto pagrieziena manevru pa kreisi, veicis labā pagrieziena manevru pa labi. Savos papildus paskaidrojumos transportlīdzekļa Audi vadītājs apgalvo, ka pirms transportlīdzekļa Mazda vadītāja manevra veikšanas, viņš šķērsoja krustojumu, braucot taisnā virzienā.

Iesniedzējs iestādei norādījis, ka transportlīdzekļa Audi vadītājs braucis, nevis taisni, bet gan veicis labā pagrieziena manevru. Iestādes ieskatā neatkarīgi no apstākļa, vai transportlīdzekļa Audi vadītājs būtu nolēmis braukt taisni vai pa labi, viņam dotajā situācijā atbilstoši Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 140.punktā noteiktajam bija priekšroka. Tādējādi *V.V.* neatkarīgi no transportlīdzekļa Audi braukšanas trajektorijas, bija tam jādod ceļš. Proti, *V.V.* nedrīkstēja uzsākt kustību vai izdarīt jebkādu manevru, ja tā rezultātā transportlīdzekļa Audi vadītājs būtu spiests mainīt braukšanas virzienu vai viņam tiktu radīti citi traucējumi. Pats sadursmes fakts norāda uz to, ka *V.V.* nav devis ceļu transportlīdzekļa Audi vadītājam.

[1.2] Iestāde norādījusi, ka šādu secinājumu apstiprina arī Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2011.gada 9.septembra eksperta atzinums Nr.11-1116, kurā atzīts, ka neatkarīgi no transportlīdzekļa Audi vadītāja rīcības (proti, neatkarīgi no tā, vai šā transportlīdzekļa vadītājs brauca taisni vai pa labi), transportlīdzekļa Mazda vadītāja rīcība, nepārliecinoties par kustības drošību un radot traucējumu transportlīdzeklim Audi, bija par iemeslu ceļu satiksmes negadījumam.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, iesniedzējs vērsās administratīvajā tiesā, lūdzot to atcelt. Sūdzībā norādīti šādi argumenti:

[2.1] No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka faktiski sadursmē bija vainīgs transportlīdzekļa Audi vadītājs, nevis sūdzības iesniedzējs, jo gadījumā, ja transportlīdzekļa Audi vadītājs nebūtu mainījis braukšanas virzienu, sadursme nenotiktu, jo, kā norādīts pārsūdzētajā lēmumā, negadījums notika ārpus ceļa brauktuvju krustošanās vietas.

[2.2] Sadursme notika nevis krustojumā, bet sešu metru attālumā no tā, proti, pēc tam, kad *V.V.* jau bija pabeidzis kreisā pagrieziena manevru. No tā var izdarīt secinājumu, ka transportlīdzekļa Audi vadītājs bez iemesla, strauji mainot virzības trajektoriju, izraisīja sadursmi. Turklāt, ņemot vērā sniega trīsstūri, *V.V.* ceļu satiksmes negadījuma brīdī attālinājās no punkta, kur viņš varēja būt par traucējumu transportlīdzeklim Audi, par 8,55 m.

[2.3] Ne iestādes amatpersonas, ne eksperts nav ņēmuši vērā iesniedzēja izteiktos argumentus attiecībā uz automašīnas Mazda bojājumiem, proti, ka automašīnai Mazda tika bojātas labās aizmugurējās durvis un izsists labais aizmugurējais stikls, savukārt automašīnai Audi bojāts priekšējais atdures stienis no labās puses un labais priekšējais lukturis. Gadījumā, ja automašīnas Audi vadītājs būtu spiests pagriezties pa labi, lai izvairītos no šķēršļa, bojājumi viņa automašīnai rastos kreisajā pusē. Iesniedzējs uzskata, ka, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, netika pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtēti visi lietas apstākļi.

[3] Iestāde tiesai iesniegtajos paskaidrojumos norāda, ka atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem iesniedzēja veiktais manevrs nepārprotami radīja traucējumu transportlīdzekļa Audi vadītājam. Tātad pirms manevra veikšanas iesniedzējs nebija pārliecinājies par satiksmes drošību, kā rezultātā nebija devis ceļu transportlīdzekļa vadītājam, kuram saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem bija priekšroka. Vienlaikus iestāde norāda, ka apstāklim, kurš no vadītājiem izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, ir tikai pakārtota nozīme. Saskaņā ar LAPK $149.^{4}$ panta četrpadsmito daļu un $149.^{11}$ panta pirmo daļu vadītāji ir saucami pie administratīvā atbildības neatkarīgi no sekām, kuras iestājušās viņu rīcības rezultātā. Proti, neatkarīgi no tā, vai ceļa nedošanas rezultātā ir noticis vai nav noticis ceļu satiksmes negadījums, transportlīdzekļa vadītājs ir saucams pie administratīvās atbildības.

[4] Pie administratīvās atbildības sauktā persona uz tiesas sēdi neieradās. Tiesā 2012.gada 11.septembrī tika saņemts iesniedzēja lūgums *(lietas 69.lapa)* atlikt lietas izskatīšanu uz citu laiku un neizskatīt lietu bez iesniedzēja klātbūtnes, jo iesniedzējam no 2012.gada 3.septembra līdz 30.septembrim ir ikgadējais atvaļinājums. Tiesa iesniedzēja

neierašanos atzina par neattaisnotu, vienlaikus uzskatīja, ka lietu ir iespējams izskatīt bez iesniedzēja klātbūtnes.

[5] Iestādes pārstāve tiesas sēdē lūdza pārsūdzēto lēmumu atstāt negrozītu, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem motīviem.

Motīvu daļa

[6] Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4] panta četrpadsmito daļu un LAPK 149.[11] panta pirmo daļu. Taču pēc būtības iebildumus iesniedzējs ir izteicis sakarā ar viņa saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[11] panta pirmās daļas, uzskatot, ka iesniedzējs nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 140.punkta prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 140.punktu, nogriežoties pa kreisi vai apgriežoties braukšanai pretējā virzienā, kad to atļauj luksofora signāls, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš to transportlīdzekļu vadītājiem, kas brauc no pretējā virziena taisni vai nogriežas pa labi. Savukārt atbilstoši LAPK 149.[11] panta pirmajai daļai par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no pieciem līdz divdesmit latiem, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no desmit līdz piecdesmit latiem.

Tātad, lai sūdzības iesniedzēju varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[11] panta pirmo daļu, nepieciešams konstatēt, ka sūdzības iesniedzējs, nogriežoties pa kreisi, nav devis ceļu transportlīdzekļa vadītājam, kurš brauc no pretējā virziena taisni vai nogriežas pa labi jeb kuram bija priekšroka.

[7] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst par pamatotu iestādes izdarīto secinājumu, ka sūdzības iesniedzējs nav devis ceļu transportlīdzekļa Audi vadītājam, kurš brauca no pretēja virziena un kuram bija priekšroka, tādējādi izdarot LAPK 149.[11] panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai ([2.1]-[2.3]). Savukārt sakarā ar sūdzībā tiesai minētajiem argumentiem tiesa norāda turpmāk minēto.

[8] Sūdzības iesniedzēja galvenais arguments ir tāds, ka transportlīdzekļu sadursmē ir vainojams nevis pats sūdzības iesniedzējs, kurš veica kreisā pagrieziena manevru, bet gan transportlīdzekļa Audi vadītājs, jo viņš strauji mainīja virzības trajektoriju, proti, strauji bez iemesla nogriezās pa labi. Šajā sakarā tiesa norāda, ka atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 140.punktam iesniedzējam bija pienākums dod ceļu transportlīdzekļa Audi vadītājam arī tad,

ja šā transportlīdzekļa vadītājs veica nogriešanos pa labi, nevis brauca taisni, jo minētajā normā *expressis verbis* noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš to transportlīdzekļu vadītājiem, kas brauc no pretējā virziena taisni vai nogriežas pa labi.

[9] Iesniedzēja ieskatā iestāde atstājusi bez ievērības būtisku iesniedzēja argumentu, ka transportlīdzekļa Audi vadītājs pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus. Šajā sakarā tiesa norāda, ka, tā kā iesniedzējs nav devis ceļu transportlīdzekļa Audi jeb pretim braucošā transportlīdzekļa vadītājam, kuram bija priekšroka, iesniedzējs ir saucams pie administratīvās atbildības arī tādā gadījumā, ja pretim braucošais transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis jebkādas Ceļu satiksmes noteikumu prasības, jo katra persona pati administratīvi atbild par savām darbībām. Proti, to apstākli, ka sūdzības iesniedzējs nedeva ceļu transportlīdzekļa vadītājam, kuram bija priekšroka, neattaisno tas, ka šā otrā transportlīdzekļa vadītājs, iespējams, neievēroja Ceļu satiksmes noteikumus *(sal. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 21.jūnija sprieduma lietā Nr.A42599707 12.punkts).*

[10] Iesniedzējs uzskata, ka iestāde nav ņēmusi vērā, ka sadursme notika nevis krustojumā, bet sešu metru attālumā no tā, proti, pēc tam, kad iesniedzējs jau bija pabeidzis kreisā pagrieziena manevru. Tiesas ieskatā tam apstāklim, cik metru attālumā no krustojuma notika sadursme, izskatāmajā lietā nav izšķirošanas nozīmes, jo no lietā esošajiem pierādījumiem (tostarp no abu transportlīdzekļu vadītāju sniegtajiem paskaidrojumiem un ekspertīzes atzinuma) redzams, ka transportlīdzekļu sadursme primāri notikusi iesniedzēja rīcības dēļ, nedodot ceļu transportlīdzekļa Audi vadītājam, kurš brauca no pretējā virziena un kuram bija priekšroka. Citiem vārdiem, ja iesniedzējs, veicot kreisā pagrieziena manevru, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 140.punktam būtu devis priekšroku transportlīdzekļa Audi vadītājam, kurš brauca no pretējā puses, neatkarīgi no tā, vai viņš brauca taisni vai veica labā pagrieziena manevru, sadursme nebūtu notikusi.

[11] Rezumējot iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka ir iestājušies visi LAPK 289.^{6} panta septītajā daļā paredzētie apstākļi, tāpēc iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{11} panta pirmajā daļā un 149.^{4} panta četrpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, piemērojot administratīvo sodu tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu (LAPK 149.^{11} panta pirmo daļu), kā to noteic LAPK 35.panta otrā daļa.

[12] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 149.^{11} panta pirmā daļa noteic, ka par ceļa nedošanu transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz piecdesmit latiem.

Iesniedzējam uzlikts naudas sods piecpadsmit latu apmērā. Izvērtējot izskatāmās lietas apstākļus, kā arī ņemot vārā, ka sods noteikts tuvu sankcijā paredzētajam minimālajam soda apmēram, tiesa secina, ka naudas sods piecpadsmit latu apmērā ir atzīstams par atbilstošu izdarītajam pārkāpumam. Lietā nav konstatējami apstākļi, kas varētu būt par pamatu sūdzības iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

[13] Rezumējot iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, savukārt sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[17] un 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvalde Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 7.oktobra lēmumu Nr.3892 par *V.V.* (personas kods */reģistrācijas numurs/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4]panta četrpadsmito daļu un 149.[11]panta pirmo daļu, bet *V.V.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) D.Makarova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ D.Makarova
Rīgā, 2012.gada 4.oktobrī